

AFGØRELSE

(Elforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA [Klager], København Ø, over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 5. februar 2003
OM NESAs krav på betaling for el

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

NÆVNETS Nævnensformand, professor, cand.jur. Christen Boye
SAMMEN- Jacobsen
SÆTNING Lektor, cand.jur. og ph.d. Bent Ole Gram Mortensen
I SAGEN Direktør, cand. polyt. Poul Sachmann

[Klager] (herefter 'klager') har ved brev af 26. februar 2003 klaget til Energi-klagenævnet over Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2003. Ved afgørelsen havde Energitilsynet ikke kunnet kritisere NESAs krav om betaling for forbrug, da der ikke var fundet fejl ved måleren på klagerens ejendom [Adresse].

Energitilsynet er fremkommet med en redegørelse af 24. marts 2003 for sagen, som har været forelagt for klager og NESA.

Den påklagede afgørelse

Energitilsynet traf afgørelse i sagen den 5. februar 2003. Sammen med afgørelsen fremsendte tilsynet til klager en kopi af en redegørelse for sagen, som NESA den 24. januar 2003 havde fremsendt til tilsynet. Energitilsynets afgørelse indledes således:

"Den 9. december 2002 klagede De til Energitilsynet over NESA. NESA har den 24. januar 2003 overfor Energitilsynet afgivet vedlagte redegørelse i sagen. "

Efter et sammendrag af sagens faktiske omstændigheder, konstaterede Energitilsynet:

"Energitilsynet kan derimod [ikke¹] gå ind i bedømmelse af spørgsmål, der indebærer en bevisbedømmelse. Dette må henvises til behandling ved domstolene.

¹ Korrigeret ved Energitilsynets redegørelse af 24. marts 2003 til Energi-klagenævnet.

Det fremgår af sagen, at måleren er blevet afprøvet på et uafhængigt akkrediteret værksted, uden at der er fundet fejl ved den.

Energitilsynet må derfor lægge til grund, at elforbruget på godt 7.000 kWh fra september 2001 til juni 2002 ikke skyldes fejl ved måleren.

Energitilsynet kan ikke gå ind i en bedømmelse af, hvorvidt det registrerede forbrug på måleren har svaret til det faktiske forbrug, antallet af elforbrugende apparater eller anvendelsen af ejendommen, eller hvorvidt eventuelle fejl ved installationer kan have påvirket måleren. Dette ville indebære en bevisbedømmelse, som må henvises til domstolene.

På denne baggrund finder Energitilsynet ikke at kunne rette indvendinger imod NESAs fremgangsmåde i sagen."

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Ved afgørelsen havde Energitilsynet lagt kopi af en redegørelse af 24. januar 2003, som NESAs havde sendt til tilsynet. Af skrivelsen fra NESAs fremgår:

Side 2 af 10

"Som det fremgår af vedlagte udskrift (bilag 1) fra vores tidligere kundesystem er måleren løbende blevet aflæst af kunden. I perioden fra den 29. juni 1995, hvor måleren er blevet aflæst til 2732 kWh er måleren de efterfølgende år indtil 24. august 1998 blevet aflæst hvert år til samme målerstand 2732 kWh. Vi har ikke modtaget aflæsning af el-måleren i årene 1999, 2000 og 2001 og har derfor måtte skønne forbruget i perioderne 1998 til 1999, 1999 til 2000 og 2000 til 2001 (se vedlagte udskrifter bilag 2, 3 og 4). Vi har således ikke modtaget en aflæsning fra kunden den 1. juli 2001 og har derfor skønnet forbruget.

Den 24. juni 2002 aflæser kunden, [Klager] måleren til 9892 kWh. Vi sender en montør til adressen med henblik på en kontrolaflæsning af måleren. Målerstanden den 1. juli er identisk med kundens aflæsning den 24. juni 2002. Vi aftaler med kunden, at vi vil nedtage måleren for nærmere undersøgelse og sætte en ny måler op.

Den 19. august 2002 gennemfører vi en undersøgelse af måleren (se vedlagte blanket bilag 5). Vi finder ingen fejl ved måleren, der har en unøjagtighed på minus 0,54 %, hvilket jf. de gældende Almindelige Betingelser for Ellevering, pkt. 6.7, viser at måleren registrerer korrekt. Vi fastholder således de fremsendte opkrævninger.

Måleren har været aflæst af kunden i perioden 1995 til 1998 som anført ovenfor til præcis samme målerstand. Ser man på det samlede forbrug i perioden fra 1995 til vi aflæser måleren ved nedtagningen den 1. juli 2002 har forbruget udgjort forskellen på 9892 kWh og 2732 kWh; 7160 kWh. Forbruget har set over årene i gennemsnit udgjort et forbrug som er identisk med kundens tidligere forbrug (1 til 2 kWh pr. døgn).

En mulighed kunne således være, at måleren ikke er aflæst korrekt de enkelte år, hvor måleren konstant er blevet aflæst til 2732 kWh. [Klager] anfører, at der ikke har været brugt vand siden 1995. Der er imidlertid ikke en umiddelbar sammenhæng mellem

intet vandforbrug og ingen strøm brug af strøm, idet man som kunde eksempelvis godt kan have en lav varme i huset for at undgå frostsprængninger m.v.”

Klagen til Energiklagenævnet

Af klagen af 26. februar 2003 fremgår bl.a.:

”Som begrundelse for min anke over Energitilsynets afgørelse må jeg fremholde, at Energitilsynet i sit svar af 5. februar 2003 (kopi vedlagt) synes at angive, at man kan gå ind i bedømmelse af spørgsmål, der indebærer en bevisbedømmelse (øverst side 2 - men mangler der et 'ikke?'), hvorimod det kort efter siges, at Energitilsynet ikke kan forholde sig til bevismateriale. Hvorledes det end forholder sig med dette overordnede spørgsmål, så accepterer Energitilsynet i sin afgørelse resultatet af NESAs tekniske prøvelse af den pågældende elmåler, som umiddelbart lægges til grund for Energitilsynets afgørelse (side 2: "Energitilsynet må derfor lægge til grund ... "). For en privatperson er denne behandling af sagen hverken gennemskuelig eller entydig; hvor min indsigelse og dens begrundelser fordrer en nøjere "bevisbedømmelse", gør dette sig øjensynlig ikke gældende for NESAs indlæg.

Endvidere må jeg påvise, at NESAs svar til Energitilsynet på visse centrale punkter er uklart eller direkte misvisende. NESAs tekniske prøvelse af den pågældende elmåler har jeg naturligvis ikke mulighed for at tage stilling til.

NESA anfører, at den pågældende måler ikke blev aflæst i 2001, men det er ikke korrekt. Jeg foretog en aflæsning i sommeren 2001 umiddelbart efter, at jeg havde modtaget nøglerne til min fasters lejlighed fra Skifteretten; jeg fandt således blanketten fra NESA i min fasters post og udfyldte den - naturligvis - korrekt. Hvorvidt NESA anerkender modtagelsen af denne aflæsning, står ikke klart. I sit svar til Energitilsynet angiver NESA ikke have modtaget denne aflæsning per 1. juli 2001, hvorimod man ikke afviser at have modtaget den efter udløbet af denne frist.

Når NESA videre oplyser, at den i 2002 foretagne måling angiver et forbrug, der svarer til "kundens tidligere forbrug (1 til 2 kWh per døgn)", går man tilbage til 1995, hvor måleren første gang blev aflæst til 2732. Men dette er at vende tingene på hovedet. Ser man på de enkelte år indtil 1995, er der en klar sammenhæng mellem forbrug af vand og elektricitet:

	Elektricitet	Vand
1989-90	1392 kWh	ukendt
1990-91	640 kWh	5 m3
1991-92	1433 kWh	4 m3
1992-93	897 kWh	1 m3
1993-94	62 kWh	0 m3
1994-95	340 kWh	1 m3

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Side 3 af 10

I betragtning af, at terminerne for års aflæsning af henholdsvis elektricitet og vand ligger forskudt (nemlig 1/7 og 1/11) er de mindre variationer forståelige. På denne baggrund kan det heller ikke undre, at fraværet af forbrug af vand i perioden 1995-2001 modsvares af et nul-forbrug af elektricitet i samme periode.

NESAs beregning af kundens tidligere gennemsnitlige forbrug mangler tilforladelighed. I perioden 1989-95 var det gennemsnitlige forbrug på 797 kWh per år; dette skulle for perioden 1995-2002 give et samlet forbrug på 5579 kWh. Dette er klart mindre end det forbrug på 7160 kWh, som er registreret på den pågældende elmåler. Tager man imidlertid i betragtning, at min faster fra 1995 var alvorligt syg og ude af stand til at besøge sit sommerhus, fremstår stigningen i det påståede årlige gennemsnitsforbrug som decideret ubegribelig.

Når NESA forsøger at forklare det registrerede forbrug med, at 'man ... godt kan have lav varme i huset for at undgå frostsprængninger', taler man imod bedre vidende. Jeg har over for NESA forklaret - samt dokumenteret i min anke til Energitilsynet - at vandinstallationen indtil sommeren 2002 var uanvendelig p.gr.a. flere frostsprængninger. Følgelig ville der ikke have været nogen grund til at 'have lav varme i huset for at undgå frostsprængninger'.

NESAs påstand om, 'at måleren' muligvis 'ikke er aflæst korrekt de enkelte år, hvor måleren konstant er blevet aflæst til 2732 kWh', må jeg slet og ret afvise. Her ville en tilkendegivelse fra NESA om, hvorvidt man havde modtaget den af mig foretagne aflæsning i 2001, være meget opklarende. At min faster ikke personligt havde mulighed for at aflæse elmåleren i perioden 1996-2001, er helt forklarligt. Det er derimod meget svært at indse, hvilke motiver jeg ville kunne have i at foretage en fejlagtig aflæsning og dermed friholde boet efter min faster for at betale en el-regning; derved ville jeg have pålagt mig selv at afholde udgiften.

Min saglige påstand i denne sag er således fortsat, at den markante forandring i elmålerens registrering forekom i perioden mellem september 2001 og juni 2002, og at den ikke afspejler et reelt forbrug. Denne påstand og de forhold, som klart underbygger denne påstand, har Energitilsynet set bort fra under henvisning til manglende kompetence til at tage stilling til beviser."

Klagen til nævnet var vedlagt den henvendelse 9. december 2002 til Energitilsynet, der havde givet anledning til den påklagede afgørelse. Af denne henvendelse fremgår:

"Jeg tillader mig hermed at anke over NESAs beslutning om at stille mig økonomisk til ansvar for 7160 kWh, som skal være forbrugt i et sommerhus på adressen [Adresse]. NESA meddelte mig deres afgørelse i en skrivelse af 2. oktober 2002 (kopi vedlagt) og fremsendte regning dateret 22. november 2002 lydende på i alt 10.531,98 kr. (kopi vedlagt).

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Side 4 af 10

Den ejendom, hvor forbruget skal have fundet sted, er et ældre og mindre godt vedligeholdt sommerhus på 18 kvm bygget af træ med en renoveret tilbygning på 19 kvm (kopi af BBR-ejermeddelelse vedlagt). Af elektriske installationer er der i den oprindelige bygning og i tilbygningen enkelte lampeudtag og stik-kontakter; i køkkenafdelingen i den oprindelige bygning er der et lille el-panel (50 cm x 30 cm); i badeværelset i tilbygningen er der monteret en elektrisk vandvarmer og et lille el-panel (50 cm x 30 cm). I stuen i tilbygningen er der intet el-panel. Indtil juli måned 2002 var der ingen fungerende elektrisk ovn eller kogeplade.

Min indsigelse imod NESAs afgørelse er begrundet i det forhold, at det pågældende forbrug ikke kan være reelt, idet der ikke har været et forbrug af elektricitet på adressen i det pågældende tidsrum (juni 2001-juni 2002).

Da jeg overtog ejendommen i forbindelse med et boskifte, tillader jeg mig at opridse sagens baggrund: Den tidligere ejer af sommerhuset på [Adresse] var min faster [navn og adresse]. Hun afgik ved døden den 28. juni 2001, og kort efter gennemgik jeg hendes post og fandt en blanket fra NESA vedrørende aflæsning af el-måleren i sommerhuset. Jeg foretog aflæsningen og returnerede den udfyldte blanket til NESA. På dette tidspunkt stod el-måleren på 2732 kWh. I forbindelse med boskiftet overtog jeg den 19. september 2001 sommerhuset på [Adresse]. Da el-måleren ikke havde ændret sig i forhold til den tidligere aflæsning, fandt jeg ingen grund til at tage kontakt til NESA.

Ved den årlige aflæsning den 24. juni 2002 konstaterede jeg, at målerstanden nu var 9892 kWh. Da jeg ikke havde haft et forbrug af el siden overtagelsen, og HFI-relæet havde været slået fra, var der ingen indlysende forklaring på denne ændring, og jeg kontaktede derfor straks NESA telefonisk såvel som skriftligt (brev af 25. juni 2002 vedlagt i kopi). Den 1. juli 2002 modtog jeg på adressen et besøg af en af NESAs montører, som udskiftede el-måleren med henblik på at få den undersøgt for tekniske mangler. Samme dag rettede jeg atter skriftlig henvendelse til NESA (brev af 1. juli 2002 vedlagt i kopi); senere bekræftede NESA modtagelsen af dette andet brev (brev af 10. juli 2002 vedlagt i kopi). I begyndelsen af oktober 2002 [2. oktober 2002] modtog jeg en skrivelse fra NESA ved Frank Christensen, hvori man meddelte mig, at man ikke havde konstateret afgørende mangler ved den pågældende måler, og at man agtede at gøre et økonomisk krav gældende til dækning af det registrerede forbrug. Jeg gjorde indsigelse imod denne afgørelse i et brev af 9. oktober 2002 (kopi vedlagt). Den 15. oktober 2002 talte jeg telefonisk med Frank Christensen, som dog ikke var i stand til at omgøre NESAs beslutning.

I begrundelsen for sit krav anfører NESA i skrivelsen ved Frank Christensen to forhold. For det første at der ikke var konstateret fejl ved el-måleren, og for det andet at måleren havde været skønnet i en årrække. Den første begrundelse har jeg ingen mulighed for at tage stilling til. Den anden begrundelse er derimod ikke korrekt, idet NESA modtog den aflæsning, som jeg foretog ef-

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Side 5 af 10

ter min fasters død, og som viste en målerstand på 2732 kWh. At denne aflæsning skulle have været ukorrekt, og at der følgelig kunne have været et forbrug indtil juli 2002, er udelukket. Min faster havde p.gr.a. langvarig sygdom været afskåret fra at besøge sit sommerhus i flere år. Dette afspejles også af det forhold, at der ikke havde været et forbrug af vand siden 1995 (kopi af måleropgørelse fra [...] Vandværk vedlagt i kopi). Som [arving] efter min faster ville jeg endvidere ikke have noget at vinde ved at indsende en for lav aflæsning af el-måleren og dermed friholde boet fra at betale en el-regning; tværtimod ville jeg derved have pålagt mig selv en betydelig merudgift, eftersom arven efter min faster var belagt med en arveafgift på 40%.

Der er ingen tvivl om, at den uforklarlige ændring i målerstand indtraf mellem slutningen af september 2001 og slutningen af juni 2002, dvs. i den periode, hvor jeg var ejer af [Adresse]. I denne periode benyttede jeg ikke sommerhuset, selv om jeg selvfølgelig tilså ejendommen. Under intet af mine besøg konstaterede jeg et forbrug af elektricitet (fx tændte lamper eller varme på el-panelerne); det ville heller ikke have været muligt, da HFI-relæet var slået fra, hvilket jeg havde sikret mig allerede under mit første besøg.

For fuldstændighedens skyld skal jeg tilføje, at jeg i den pågældende periode var den eneste med retmæssig adgang til sommerhuset, og at jeg ikke lod andre benytte det på nogen som helst måde. Så vidt jeg kunne konstatere, var der heller ingen tegn på, at uvedkommende havde opholdt sig i huset.

I begyndelsen af juli 2002 bragte jeg sommerhuset i beboelig stand, for så vidt som vandinstallationerne blev bragt i orden (regninger for reparation af installationer vedlagt i kopi), og efter dette tidspunkt har der været forbrug af både vand og el.

Over for NESAs hævde af, at der ikke er konstateret fejl i el-måleren, må jeg således fastholde min påstand, at det registrerede el-forbrug simpelthen ikke kan være reelt, da HFI-relæet var slået fra i hele perioden, og da der ikke var installationer i sommerhuset, som ville kunne begrunde et sådant forbrug. Endvidere ville der ikke have været noget formål med et sådant forbrug.”

Energitilsynets redegørelse i sagen

Energitilsynet fremkom den 24. marts 2003 med en redegørelse for sagen, som har været forelagt for klager og for NESAs. Af redegørelsen fremgår blandt andet:

”Af sagen fremgik, at klageren i september 2001 overtog ejendommen [Adresse]. Ejendommen er et mindre sommerhus. I forbindelse med bobehandling inden overtagelsen aflæste klageren den 28. juni 2001 måleren til 2732 kWh. I forbindelse med at klageren overtog ejendommen aflæste han på ny måleren og konstaterede, at målerstanden var den samme som den 28. juni 2001.”

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Side 6 af 10

Dernæst bemærker Energitilsynet:

”Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt NESA har modtaget det selvaflæsningskort, som klageren oplyser at have indsendt til NESA i juni 2001, og som selskabet ikke mener at have modtaget, vil en bedømmelse af dette spørgsmål indebære en bevisbedømmelse, som ligger udenfor Energitilsynets kompetence.

Klageren fremfører, at NESA's argumentation om, at forbruget i perioden september 2001 til juni 2002 svarer til tidligere forbrug på ejendommen ikke kan tillægges vægt, da det tidligere forbrug var i 1995 og der i perioden frem til 1995 var en klar sammenhæng mellem forbrug af vand og elektricitet, hvorimod vandforsyningen i perioden september 2001 til juni 2002 var afbrudt, da klageren først i juli 2002 fik vandforsyningen til ejendommen bragt i orden.

Energitilsynet administrer reglerne i elforsyningsloven. I henhold til lovens § 77, stk. 1, kan Tilsynet gribe ind, hvis priser eller leveringsbetingelser er i strid med loven. I henhold til lovens § 6, stk. 3, skal kollektive elforsyningsvirksomheder stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår.

Energitilsynet kan derimod ikke gå ind i en bedømmelse af, hvorvidt det målte forbrug på klagerens ejendom har svaret til det faktiske forbrug, herunder benyttelsen af ejendom, antallet af tilsluttede apparater mv. Dette ville indebære en bevisbedømmelse, som må henvises til domstolene. Denne afgrænsning af Energitilsynets kompetence er tiltrådt af Energiklagenævnet.”

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Side 7 af 10

I et brev af 2. juni 2003 til Energiklagenævnet har klager konstateret, at Energitilsynet udelukkende har baseret sig på kontrollen af elmåleren, som skal være foretaget af et uafhængigt værksted, samt at andre faktorer er blevet ladt ude af betragtning.

Klager har endvidere henledt Energiklagenævnets opmærksomhed på, at han ikke har aflæst elmåleren 28. juni 2001, men at han har aflæst den kort efter sin fasters død den 28. juni 2001. Klager har også peget på, at NESA ikke har angivet, at aflæsningskortet ikke blev modtaget efter det blev sendt ind i sommeren 2001. NESA har alene angivet, ikke at have modtaget kortet inden den 1. juli 2001, men ikke efter denne dato.

Klager har endeligt peget på, at det fremgår af aflæsningsspecifikationer af 17. januar 2003 og fra NESA, at måleren blev aflæst den 24. august 1998 til 2.732 kWh. Idet NESA har beregnet klager gennemsnitlige årsforbrug ud fra perioden 1995 til 2002, har NESA, ifølge klager, underkendt aflæsningen af 24. august 1998.

NESA er ikke fremkommet med bemærkninger til tilsynets redegørelse.

Supplerende sagsfremstilling

Efter klager omgående havde henvendt sig til NESAs, besøgte NESAs adressen 1. juli 2002, og skiftede måleren.

Af en blanket med titlen 'Målerundersøgelse', dateret 19. august 2002, fremgår bl.a.:

"Impulstal	L _b IN (%)	Cos φ	Fejl i %
36363	100	1,0	+ 0,17 %
"	5	1,0	- 1,24 %
Gennemsnit:			- 0,54 %
Alle tests er gennemført uden fejl.			
Måler frigives og kasseres."			

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Den 2. oktober 2002 skrev NESAs til klager, at der ikke var fundet fejl ved måleren, idet unøjagtigheden var - 0,54 %, og dermed indenfor den acceptable tolerance.

Side 8 af 10

Den 22. november 2002 sendte NESAs klager en regning på kr. 10.531,98 for forbrug i perioden juni 2001 til juni 2002. Kravet skyldtes forbrug på 7.160 kWh, i alt kr. 11.011,98, fratrukket kr. 480, som allerede var indbetalt a conto. Udover, at der ikke var fejl ved måleren, begrundede NESAs sit krav med, at forbruget havde været skønnet i en årrække.

Retsgrundlaget

I elforsyningsloven (lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 med senere ændringer) hedder det:

"§ 6, stk. 3. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ensartede vilkår."

"§ 77, stk. 1. Hvis Energitilsynet finder, at priser og leveringsbetingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give pålæg om ændring af priser og betingelser."

Af NESAs "Almindelige betingelser for el-levering", gældende fra den 1. juni 2002, fremgår:

"6.7. Registreringen af leveret elektricitet anses for korrekt, hvis el-målerens fejlvisning ikke overstiger 4 %. Fejlvisningen beregnes som et gennemsnit af flere målepunkter.

NESAs fører løbende kontrol med el-målernes kvalitet i overensstemmelse med "Bekendtgørelse om kontrol med el-målere".

Kunden kan kræve, at NESAs undersøger el-måleren og eventuelle måletransformere. Hvis undersøgelsen viser, at fejlvisningen er inden for tolerancen på 4%, betaler kunden omkostningerne ved undersøgelsen."

[...]

6.11. Kunden skal selv aflæse el-måleren og indberette målerstanden, når NESA beder om det, samt ved skift af el-leverandør, og når rådigheden over installationen begynder og slutter. Hvis kunden undlader at indberette målerstanden, også efter at være blevet rykket, kan NESA aflæse måleren og opkræve betaling for aflæsningen.

Kunden kan selv rekvirere NESA til at aflæse el-måleren mod betaling.

NESA har til enhver tid ret til at foretage kontrolaflæsning.

6.12. Foreligger der ikke en aflæsning, har NESA ret til at beregne el-forbruget og afregne på basis af dette skøn. Dette oplyses på regningen. Hvis kunden efterfølgende ønsker regningen reguleret, kan NESA opkræve et gebyr.”

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Energiklagenævnets bemærkninger

Side 9 af 10

Energiklagenævnet må indledende bemærke, at det var en klar sagsbehandlingsfejl fra Energitilsynets side, at [Klager] ikke blev hørt, da tilsynet modtog NESA's redegørelse af 24. januar 2003. I sin afgørelse henviste til NESA's vedlagte redegørelse, hvoraf Energiklagenævnet må udlede, at redegørelsen fra NESA havde haft en ikke uvæsentlig betydning for udfaldet af afgørelsen af [Klagers] henvendelse til tilsynet. Eftersom NESA's redegørelse var til ugunst for klageren, konstaterer Energiklagenævnet, at redegørelsen – fordi den indeholder bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder – skulle have været i høring hos klageren, jf. forvaltningslovens kapitel 5.

Uanset, at denne fejl normalt ville have medført ophævelse og hjemvisning til fornyet behandling, finder nævnet dog, at det nødvendige grundlag er til stede for at behandle klagen. Nævnet lægger herved vægt på, at klageren er fremkommet med sine bemærkninger under sagens behandling for Energiklagenævnet.

Klagens hovedspørgsmål er, hvorvidt det målte elforbrug for klagers ejendom svarer til det faktiske elforbrug.

Energiklagenævnet må lægge til grund, at der ikke er påvist fejl ved [Klagers] elmåler, idet målervisningen blev kontrolmålt den 19. august 2002, og idet resultatet af denne kontrolmåling viste, at fejlprocenten lå lavere end de 4 %, som NESA's almindelige betingelser for el-levering tillader. Nævnet kan herefter tiltræde Energitilsynets vurdering af, at eventuel fastslåelse af misforhold mellem det registrerede forbrug og det faktiske forbrug forudsætter en egentlig bevismæssig bedømmelse, som kun kan ske ved domstolene.

Nævnet finder, at sagens øvrige oplysninger ikke gør det muligt at betegne NESA's krav om betaling for det registrerede forbrug som urimeligt efter elforsyningsloven.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 12. maj 2004.

Afgørelsen er truffet i henhold til elforsyningslovens § 89, jf. lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 om elforsyning med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

12. maj 2004

J.nr.: 11-142

Eksp.nr.: 15415

TAT

Side 10 af 10

Kopi af afgørelsen er sendt til NESA og Energitilsynet.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Thomas Andersen Thrane
Fuldmægtig